

hvad har vi faaet? Ikke andet end Talemaader, der, hvis de er ærlig mente og overhovedet rummer Indhold, viser, at de paagældende staar paa samme Grund som hele den danske Rigsdag; men deres chauvinistiske Presse bestiller ikke andet fra Morgen til Aften end at skælde den danske Rigsdag ud for Resolutionerne af 23. Oktober og 10. Maj og den Resolution, vi forleden vedtog med Henblik paa Den internationale Kommission.

Jeg vender et Øjeblik tilbage til det ærede Medlem fra Ringkøbing. Det ærede Medlem kunde ikke finde noget særlig tiltalende i, at vi fik en Forfatning, hvorefter der valgtes en Præsident hvert fjerde eller hvert syvende Aar. Det behøver ikke at følge med den republikansk-demokratiske Forfatningsform. I Svejts har de en Præsident, som ikke er andet end Forbundsraadets, d. v. s. Regeringens Formand, han vælges hver Nytaarsdag for eet Aar; en beskeden demokratisk Form, som aldeles ikke forudsætter eller medfører en hidsig Valgkamp i Befolkningen om Præsidentskabet. Det ærede Medlem udtalte, at Kongen havde Ret til at appellere til Vælgerne; men det, der skete, var, at der blev gjort et Forsøg paa at appellere til Vælgerne med Afbrydelse af det foreliggende Valglovsarbejde, saaledes at man spændte Ben for, at denne Appel kunde foregaa paa et ærligt Grundlag. Det ærede Medlem udtalte, at Generalstrejken vilde lægge et Pres paa Kongen og Rigsdagen, men at Rigsdagen ikke kunde træde sammen under Trusel om Forhandling. Her var ikke Tale om, at Rigsdagen skulde sidde og forhandle under Trusel om Generalstrejke; thi saa snart Rigsdagen traadte sammen, var Generalstrejkens Formaal opfyldt. Men dernæst var Generalstrejken ikke en Trusel mod Rigsdagen, men en Trusel mod Statskupmændene. Den var saa langt fra en Trusel mod Rigsdagen, at den tværtimod appellerede til Rigsdagen og anmodede Rigsdagen om at træde sammen for at være ved Haanden og udtale sit frie Ord i denne alvorlige Situation.

Det ærede Medlem sagde: naar Generalstrejken nu kunde bryde ud paa den Maade som sket, naar det frie Ord nu undertrykkes, hvorledes vil det saa komme til at se ud i den socialistiske Stat? Generalstrejken er netop et Led i den kapitalistiske Stat, og det er den, vi lever i. Dens Idé er den, at Arbejderne ikke vil arbejde, naar ikke de forfatningsmæssige Forudsætninger overholdes. Naar ikke der stadig er fri Bane for den rolige, lovlige,

parlamentariske Udvikling, ønsker Arbejderne ikke at arbejde i det Samfund. Det er efter den gamle Regel, som jeg tror allerede findes i Havamal: „Selvgiven Lov glade vi nyde.“ Det er ogsaa den moderne Arbejderklassens Idé som det er Demokratiets Idé: vi respekterer Loven, den, vi har givet os selv, den, Samfundet giver sig selv; men den skal respekteres ikke blot af dem forneden, men ogsaa af dem foroven. I det Øjeblik, den brydes, eller Forudsætningen for den brydes, nedlægger Arbejderne Arbejdet! Men hvordan skal noget saadant kunne tænkes i det socialistiske Samfund, der helt igennem er et folkestyret Samfund, baade politisk og økonomisk, og hvor der derfor ikke er Mulighed for en Hr. Liebes Statskup?

Det ærede Medlem talte om det frie Ord, som om Typografernes Deltagelse havde noget med Censur eller Undertrykkelse af det frie Ord at gøre. (Latter.) Ja, de Herrer ler, særlig de Herrer Bladredaktører. Naturligvis var Typografstrejken ubehagelig for dem, men det var ikke et Forbud fra en Regering eller fra øjeblikkelige Magthavere om, at Bladene ikke maatte udkomme. Hvis det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) vilde lave et Blad, havde han haft fuld Frihed; hvis han var i Stand til at benytte Sætterkassen, vilde ikke en Sjæl have forhindret ham deri. De konservative Blade her i Byen gjorde et Forsøg paa at faa en fælles Avis ud. Det var ikke vor Skyld, at den ikke udkom. Naar den ikke kom, var det, fordi de Herrer Redaktører ikke kunde enes om Indholdet. Vi har før haft Typografstrejke. Typograferne har som alle andre Lov til at lade være med at arbejde. Der er ikke Arbejdstvang i det Fag. Man kan ikke, fordi Typograferne nægter at arbejde, hvad de har Lov til, sige, at det er en Trusel mod det frie Ord. I 1908 havde vi Typografstrejke i flere Dage, og der udkom intet Blad, ogsaa i 1875 var der Typografstrejke, det var under Estrup eller før ham. I 1908 indtraf Strejken under det ærede Medlem fra Ringkøbings Regimente, og det ærede Medlem fra Skern greb ind i den Anledning, paa en meget fornuftig Maade for øvrigt, idet der ved hans Initiativ som Indenrigsminister kom Forhandlinger i Gang, der førte til Nedsættelse af et Udvalg, som atter bragte et overmaade fornuftigt Resultat. Det var Virkningen bl. a. af den Typografstrejke, vi den Gang havde.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing vilde gerne udtale beskyttende og venlige Ord overfor Kongen i Anledning af, hvad